

Notícies de la Vila

Lliurament dels guardons del IV Certamen Poètic Vila d'Argentona

EMÍLIA ILLAMOLA

Divendres 4 de setembre, a les 20h, a la terrassa d'en Fontané, es van lliurar el guardons del IV Certamen Poètic Vila d'Argentona. Respectant escrupolosament les mesures de seguretat COVID –gel hidroalcohòlic a l'entrada, cadires disposades a la distància de seguretat amb el prec als assistents de no aixecar-se ni moure'n la disposició, mantenint en tot moment la mascareta posada i amb l'aforament limitat al 50%–, l'acte, conduït per Oriol Marfà, començà amb una salutació als assistents i la presentació de Francesca Albert, presidenta de l'Associació Amics de la Poesia. A continuació, intervingué l'alcaldeessa Gina Sabadell, i després que la secretària del jurat, Emília Illamola, fes lectura de l'acta, es feu l'entrega de diplomes a Israel Clarà López per "Els ocells de la neu", guanyador del premi Esteve Albert al millor conjunt de poemes, i a Germán Bartolomé Cerdà per "Ditades", guanyador del premi Dolors Monserrà al millor conjunt d'haikús o tankes. Glòria Farrés presentà l'opuscle editat amb les obres guanyadores, que es pot obtenir contactant amb els Amics de la Poesia, i Xavier Peguera llegí la glosa de Lina Casanovas, premi al millor poema d'autor/a menor de 18 anys, declarat desert.

A l'hora de la lectura de poemes per part dels guardonats, l'acte, que havia començat amb la claror del crepuscle a l'empara dels vells murs de l'església amb les gàrgoles a l'aguait, ja s'havia fet fosc i gràcies a la màgia de la poesia i de la guitarra de Blai Masó, es va entrar en la segona part: presentació i lectura de poemes de Cristina Álvarez, recital en el qual van intervenir Santi Clavell, Emília Illamola, Oriol Marfà i l'autora. Es va cloure la vetllada amb un agraïment a les persones que hi havien assistit així com a les entitats que ho havien fet possible.

Acte de lliurament de guardons del IV Certamen

Literari d'Argentona.

Foto: Gemma Bravo

Per si encara hi som a temps

l'expressió: temps de figues

ROSA VILA

L'expressió: Això són figues d'un altre paner!

DEFINICIÓ DE FIGA

Etimologia: Etimologia: Segons el *Diccionari Etimològic i Complementari de la Llengua Catalana* de Joan Coromines, el llatí tardà FĪCA, com a substitut del llatí clàssic FĪCUS, figa, figuera.

En català i occità, *figa*. En italià, *fica*. En sard,

fico. En castellà, *higo*. En portuguès, *figo*. En basc, *biku*. En francès, *figue*.

Segons la classe: figa de coll de dama, d'ull de perdiu, figa negra, figa panxona, figues de pala, figa mora, figa flor (és la primera figa que es fa a l'estiu en certes varietats de figuera, més grossa i matussera que la figa ordinària, que ve pel setembre).

Derivats: *finada*, error, falla. *Figar*, *figat*, confitura de figues. *Figasser*, *figatxer*, *Figueira*, figuera.